

کاربرد تئوری تأسف در طراحی بهینه سامانه تشخیص آلاینده در شبکه توزیع آب شهری

محمد رضا بازرجان لاری^۱، سید ناصر باشی ازغدی^۲، فراز مدیوی^۳، اکبر کریمی^۴

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، گروه مهندسی عمران، تهران، ایران.

۲- دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده مهندسی عمران، تهران، ایران.

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، گروه مهندسی عمران، تهران، ایران.

bazargan.lari@yahoo.com

خلاصه

اهمیت حفظ و بقای تأسیسات آبرسانی شهری در شرایط وقوع بحران، برهیج کس پوشیده نیست. از جمله این بحران‌ها اقدامات خرابکارانه و تروریستی است. طراحی یک سیستم بهینه تشخیص آلاینده در شرایط تزریق تعمدی مواد سمی از موضوعات مهمی است که در صورت کارا بودن می‌تواند جان بسیاری از انسان‌ها را در شرایط بحرانی نجات دهد. با توجه به عدم قطعیت‌های متعددی که در طراحی یک سیستم بهینه تشخیص آلاینده وجود دارد، استفاده از تئوری تأسف می‌تواند به عنوان گزینه‌ای کارا مطرح باشد. این تئوری که مبتنی بر کاهش تأسف ناشی از تصمیم‌گیری است، در تحقیق حاضر برای طراحی یک شبکه توزیع آب شهری مدنظر قرار گرفته است. در این راستا با اعمال سناریوهای مختلف تزریق آلاینده، مکان سنورهای پایش کیفی به گونه‌ای تعیین گردید که کمترین تأسف در تشخیص افراد متأثر از آلودگی را داشته باشیم. کاربرد روش پیشنهادی در یک شبکه توزیع آب شهری واقعی ارزیابی شده است.

کلمات کلیدی: تئوری تأسف، پایش کیفی، تأسیسات آبرسانی شهری، عدم قطعیت

.1 مقدمه

حفظ و بقای زیرساخت‌های مهم کشور در شرایط وقوع بحران، بسیار حائز اهمیت می‌باشد. بلاای طبیعی، جنگ‌ها، اقدامات خرابکارانه و تروریستی، مشکلات ناشی از عملکرد نادرست و مشکلات موجود در بهره‌برداری، از جمله این بحران‌ها به شمار می‌روند. از آنجاکه سامانه‌های آبرسانی مستقیماً با آحاد مردم در ارتباط هستند و نیازهای اولیه از جمله آشامیدن و بهداشت، متأثر از آن‌ها می‌باشند، ضروری است که حفاظت این تأسیسات در مقابله با بحران‌های گوناگون بیشتر مورد توجه قرار گیرد و باید انواع تهدیدات با استفاده از تکنولوژی برتر، در عرصه‌های مختلف شناسایی گردد تا بتوان در برابر آن، دفاع مؤثری اتخاذ کرد و یا آسیب‌پذیری را به حداقل رساند. با توجه به اینکه شبکه‌های آب شهری اهداف مناسبی برای مهاجمان محسوب می‌گردند، ارتقاء و افزایش قابلیت بقاء و مقاومت در برابر تهجمات به این تأسیسات، امری ضروری تلقی می‌گردد. به همین منظور اقداماتی برای تأسیسات در دست مطالعه و همچنین تأسیسات موجود، باید صورت گیرد تا الزامات بیان شده، تأمین شود.

هدف از احداث ایستگاه‌های پایش، طراحی نوعی سیستم اعلام خطر است که تشخیص به موقع و قابل اطمینان آلودگی (شیمیایی، بیولوژیکی و رادیواکتیو) با احتمال پایین ولی اثرات مخرب، در منابع تأمین آب یا خطوط انتقال و شبکه توزیع را فراهم می‌آورد، که با توجه به نتایج این سیستم اقدامات لازم برای پاسخ مناسب داده می‌شود. سیستم مانیتورینگ اعلام خطر وقوع آلودگی را در یک چهارچوب زمانی تعیین می‌نماید که در اینصورت اجازه اجرای اقدامات مناسب برای کاهش یا برطرف کردن کامل عوارض آن، فراهم می‌گردد.

^۱ استادیار گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق.

^۲ دانشجوی دکتری مهندسی عمران، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران.

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد عمران آب، دانشکده فنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

^۴ استادیار گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق.